

"בכל חיי אמר לחיות איש ביתחון, והה הלחום של כשהשתחררתי מהצ' בא", צוקיקי קמחי, בן 60, הבעלים של מכון וקוסמטיקה נורי את קי. "געת לי ענף בסוג של תאונת עבודה. נפצעתי ברגל ולא מצאתי את עצמי, למחרת צילום, ובמקביל תחלתי לעבוד אצל אמא שלי במכון הקוסמטיקה שלה. בה לומות hic מופרכים לא חשבתי שזו תהיה הקריירה שלי בסוף. שנים היה בקונפליקט לא נורמלי בקשר".
קול הבס המהוסף של יקי, יוצא הסירות וכן קיבוץ אלונים לשעבר, מצורף לשפםמושבנקי בעבות ושלמים את לוק ה"גבר-גבר" שאופף אותו. וככל זה לניגוד כחות שערת השפה מהעובדה שהמקצוע שלו, במצוות הישראלית, לא נטאפס כגבר במיוחד. יקי הוא קוסמטיקאי – כן, יש דבר כזה, והחברה הישראלית מצטרפת לגל באיחור אופנתני, לא, הוא לא לבב, אבל כן, הוא ערדין מיעוט.

שמעתי לו פודרה

"אני יודע שהיום יש כמה בחורים שעוברים בתחום", אומר יקי, "אבל את לפני 40 שנה, הייתה סוליסטית. הייתה לי זכות ראשונים".

אייזה תנובות אתה מקבל בשזה מגע ל'או מה אתה עושה בתהים'?

"אני חי את זה כל יום, אז אני כבר לא שם לב לזה. בתחילת, כשאומרתי לאנשים שאין בקוסמטיקה, הייתה רדמה. לא הבינו מאיפה הגעת, היום מקבלים את זה יותר, אבל זה עוד לא ממש חדר לתודעה. אנשים מבחוון מסתכלים על זה כמו קצוץ נשי, אבל אני ממש